

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αι επιστολαί τῇ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΝ Τῷ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. ΖΗΤΗΜΑΤΙ

Ἡ θέσις καὶ οἱ σχέσεις τῆς τοιαύτης Κυβερνήσεως ἐν τῷ γέννηθέντι ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι φαίνεται πολὺ ἀμφίβολος καὶ ἀόριστος ἐπισκοπιθεῖσα ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ ἐγγυρῶντος τοῦ ἄλλοτε ἄλλῃ παρασταθῆσα κατὰ τὰς κομμικὰς βλάβεις αὐτοῦ.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη ὑποστηρίζει ἐκθύμως τὴν ὑποφύφισιν τοῦ Ἀγ. Κιτίου καὶ τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν, πολεμὲν δὲ σφόδρως καὶ ἀδιαλλάκτως τὴν οὐκ ἐθνικὴν πολιτικὴν καὶ τοὺς ἐργάτας καὶ δημιουργοὺς αὐτῆς, καὶ μετὰ, ὅσοις διακρίνεται ἐπὶ τὴν πολιτικὴν ταύτην μετέρχεται πεποιθὺς ἐπὶ ἐκπληροῖ εὐδίκως καὶ εὐ συνειδήσει, τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἡμεῖς, ὅτι οὐδεμίαν ἄλλαν ἐλαυνόμεν ὑποστηρικτὴς φιλοδοξίας εἴμῃ ἔπος παράσχῃ δλοφύχως τὰς ταπεινὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἐπὶ τὴν εὐδίκωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων τῆς Ἑλληνικῆς νήσου. Δὲν ἀξιοῦμεν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἀλλόθῃτον, ἀλλὰ καὶ σφαλλομένη ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἔχει τὴν ἀκράδαντον πεποιθῆσιν ὅτι πλανᾶται καὶ σφαλᾶται ἀπὸ συνειδήτος ἀγαθοῦ μακρὰν παντὸς ἀλλοτρίου ἐπιρροῆς.

Πειρώμενοι, λοιπὸν, ἔπος καθορίσασθαι τὴν θέσιν καὶ τὴν σχέσιν τῆς ἐξένης Κυβερνήσεως ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ἡμῶν ζητήματι πράττομεν τοῦτο ἔχοντες πρὸ πάντων ὅτι ὅφει τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Νήσου, ἀδιαφοροῦντες πρὸς πᾶσαν ἐκ τῆς ἀντιθέτου μερίδος μομφὴν καὶ κακὸν βουλὸν ἐπίκρισιν.

Κατὰ τὴν μυστικὴν συνεισρολογίαν τῆς Κυπριακῆς Συμβάσεως οὐδεμία ἐγένετο μνεία τῆς ἐπικρατούσης ἐν Κύπρῳ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐνθὺ πᾶσα κατεβλήθη μέρημα παρὰ τοῦ Ὁθωμανοῦ πληρεξουσίου ὑπὲρ τῶν τειμένων, τῆς ἰ. κτημοσύνης καὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγομένων ἐπὶ τὴν ἱερὴν μακαρίαν, νόμον, διαληφθέντων ἐδικῶν περὶ τούτων ἄρθρων ἐν τῇ Συμβάσει. Οὐχ ἦν τὸν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἶχεν ὡρισμαίναν καὶ ἀπ' αἰώνων καθιερωμένης σχέσεως πρὸς τοῦ κρατοῦντος, διαγραφόμενης ἐν τῇ κατὰ κειρὺς ἐκδομένῃ βεβαίῳ τῶν Ἀρχιεπισκόπων, ἐξ ὧν ἀπέρρεον προνομία ἀπαρτίτοι πρὸς ἀρμονικὴν συνύπαρξιν χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ὀσμαν. Αἱ σχέσεις καὶ προνομία αὗται παρωράθησαν παντελῶς ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Συμβάσεως, καὶ ἅμα τῇ ἀγγλικῇ κατοχῇ τῆς νήσου ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία ἀπέβη ἰδιωτικὴν, ὡς εἰπεῖν καὶ ἀνεπίσημον καθίσταμα, ὡς πᾶς οἰοδύητε σάλλοις ἀνθρώπων ἐπιδιώκων καὶ θεραπεύων πνευματικὸς καὶ ἡθικὸς σκοπὸς.

Παρέμεινε σεβαστὸν μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν

μητροπολιτῶν ἔπος παρακάθηται προσωπικῶς ἢ δι' ἀντιπροσώπων ἐν τοῖς διαφοροῖς διοικητικῇς Συμβουλοῖς ex officio.

Ἡ πνευματικὴ ἐξουσία τῶν ἀρχιερέων ἀπέμεινε φιλή καὶ πάσης κυβερνητικῆς ἐνισχύσεως ἄμοιρος καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν, πλὴν τῶν κτηματικῶν, εἰς τὴν πραιριτικὴν εὐσέβειαν τῶν χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῇ ἡ ἱερὰ κτημοσύνη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐγγεγραμμένη ἐπ' ἐνόμιον ἰδιωτικῶν, διότι δὲν ἀνεγνωρίσθη αὕτη ἐπὶ ὡς πρόσωπον νομικόν. Τοῦτο ἀποτελεῖ ὁλιβερὰν ἀντίφασιν, διότι ἐνθὺ, τὸ Τουρκικὸν Βλῆκ ἀναγνωρίζεται ὡς πρὸς τὸν νομικὸν καὶ ἐδικὸν Ἐπιτροπεία διαχειρίζεται αὐτὸ καὶ ἀναλαμβάνει κληρονομίας εἴτε διὰ διαθήκης εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου, ἢ ἰ. κτημοσύνης τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας φέρει χαρακτηριστὸν ὅπως ἰδιωτικῶν καὶ εἶναι ἐκτεθειμένη ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ τὴν διάκρισιν καὶ προαίρεσιν προσώπων ἰδιωτικῶν.

Μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ αἰδίου ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου Β' τῇ 10 Μαΐου 1900 οὐδεμία σχεδὸν ἐγένετο μέρημα νομοθετικὴ πρὸς καθορισμὸν καὶ διαρρύθμισιν τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν νέον καθεστῶς τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς, καὶ ἡ Ἐκκλησία μετὰ τῆς κτημοσύνης αὐτῆς παρέμεινε μέχρι σήμερον ἐν τῇ ὅπως ἰδιωτικῇ καὶ ἀνεπίσημῃ θέσει ἐπὶ τὴν περιήγαγεν αὐτὰς ἡ μεταπολίτευσις. Ἡ σπουδαία αὕτη παράλειψις ἐπιβαρύνει μεγάλως τὸ παρελθόν, διότι πολλὰ καὶ μεγάλα προδύνησις ζημίας ἡθικῆς καὶ ὁλικῆς εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν.

Ὅτε ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διακυβέρνησιν ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ἡ Κυβέρνησις ἀπέσχε πάσης ἀναμείψεως καὶ φροντίδος ἀμέσῃ περὶ τῆς διαδοχῆς ἐπὶ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, ὡς ἔφ' ἔπραττε καὶ διὰ πᾶσαν Λέσχην ἡ Σύλλογον ἰδιωτικῶν ἀποβαλόντα τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ. Ὅτε οἱ Ἀγ. Συνοδικοὶ συνεκρότησαν Σύνοδον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τὰ πρεσβείαν ἔχοντος Μητροπολίτου Κιτίου καὶ ἀνεκήρυξαν αὐτὴν, ὅπως ἀτόπως καὶ παρὰ τὴν ἀδιάλειπτον ἐν Κύπρῳ ἰσχὺν τῶν Ἀποστολικῶν κανόνων ὡς πρὸς τὴν ἱεραρχίαν, Διοικοῦσαν Σύνοδον, καὶ συνυπέγραψαν τὸν προσωρινὸν ἐκείνου ὀργανικὸν Κανονισμόν, ἡ Κυβέρνησις ἀδιστάκτως ἀνεγνώρισε τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ ὡς κανονικὴν καὶ νόμιμον Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἐθεώρησε τὴν Σύνοδον ἐκείνην ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ παραδόξου ἐκείνου κανονισμοῦ. Ὀλίγον ἄργα ἡγήνησεν ὁ Ἀγ. Κιτίου τὸ ἀντικανονικὸν τοῦ διαθήμα μετὰ τῶν ἄλλων συνοδικῶν, ἐπὶ ἡναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ἀντικανονικῆς Συνόδου καὶ διαμαρτυρηθῇ. Ἡ Κυβέρ-

νήσις ἐν τούτοις ἔχουσα ὅτι ὅφει τὴν ἀπὸ κοινοῦ συνυπογεγραμμένην ἐπιστολὴν ἀπάντων τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν ἐκδοῦσα ἐπέμεινε ἀναγνωρίζουσα τὴν τοιαύτην Σύνοδον, ὡς τὴν ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, καὶ ἐπὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι Ὁρθόδοξοι Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι κατήγγελλον αὐτὴν ὡς ἀντικανονικὴν.

Οἱ ὑπολειπόμενοι Συνοδικοὶ ἐπιτυχόντες τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, ὅπως ἀφαίρῃσι τὸν Ἀγ. Κιτίου τὸ δικαίωμα Τοποτηρητοῦ, ἔπειρ εἶχε, καὶ ἀναγκάσαντες αὐτὸν ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Συνόδου, συνέταξαν ἐγκύκλιον καὶ ἀπέλυσαν αὐτὴν προσκαλοῦντες τὸν κλήρον καὶ τὸν λαὸν εἰς ἐκλογὴν ἐδικῶν καὶ εἰς γενικὴν ἀντιπροσώπων πρὸς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου, συνιδὸν τὰς ἰ. κανόνων, ὡς ἔγραφον ἐν αὐτῇ, καὶ τοῖς ἐξοῖ καὶ θεομῖσι τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας.

Ἡ Κυβέρνησις καὶ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ἀνεγνώρισε ὡς ἀπορρέουσαν ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀναγνωρίσεως κανονικῆς ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τ.ε. τῆς Διοικούσης Συνόδου, καὶ μετ' αὐτῆς συνεννοεῖτο πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν. Μέχρι τούτου ἡ Κυπριακὴ μερίς καὶ ἡ συμπτύσσουσα καὶ συνεργαζομένη ταύτη ἀντικανονικὴ Σύνοδος ἐπεκρότου τὴν κυβερνητικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκαυχῶντο καὶ ἐγαυρίων ἐπὶ ταύτῃ.

Ἡ Κιτιακὴ μερίς καίτοι ἡμφισβήτησε τὸ δικαίωμα πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἐγκυκλίου ἐκείνης καὶ ἀπεδοκίμασε τὸν καθορισμὸν τῶν ἐκλογικῶν κέντρων, τὸν καταμερισμὸν τῶν ἐκλεκτῶν ἀντιπροσώπων καὶ τοὺς διορισμοὺς τῶν ἐπιστατῶν καλῶν, φρονίμως ποιοῦσα μετέσχε τῶν ἐκλογῶν ἀποτρέψασα οὕτω τὸν βέβαιον κίνδυνον ἀπὸ τετελεσμένου γεγονότος, ἔπειρ θὰ ἐδημιουργεῖτο καὶ δικαίως θ' ἀνεγνωρίσθη τότε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἂν ἀπέλγτο παντελῶς τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων. Οἱ τότε Συνοδικοὶ εὐσταθῶς χωροῦντες ἐπὶ τοῦ προδιαγεγραμμένου σχεδίου, ἀπέτυχον κατὰ τὸ δεύτερον αὐτοῦ στάδιον, καὶ τὴν ἀποτυχίαν ἐπαυροῦντες ἀπεφάσισαν διὰ τοῦ γνωστοῦ κοσκήνιου καὶ τῆς μεθόδου τῶν ἐνοστάσεων νὰ μεταβάλωσι τὴν μειονοψηφίαν εἰς πλειονοψηφίαν.

Μάτην ἀνήλθον εἰς Λευκωσίαν οἱ πλειονοψηφίσαντες γενικοὶ ἀντιπρόσωποι πανταχόθεν τῆς νήσου, τυγχάνοντες οἱ πρόκριτοι τῶν εὐανδρότερων κοινοτήτων τῆς νήσου καὶ ἐξήτησαν ἔπος συνεννοήσθαι μετὰ τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος ἀμερολήπτου καὶ δικαίας ἐκδικάσεως τῶν πολυαριθμῶν πλαιοτῶν καὶ ψευδῶν ἐνοστάσεων παρὰ τῆς μειονοψηφίας. Οἱ Ἀγ. Συνοδικοὶ ὡς ἐσχάτην προδοσίαν κατήγγελλον εἰς ἀνδρόθεον τῶν ἀδελφῶν Ὁρθόδοξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν φοβερόν καὶ τρομερόν κηρύξαντες, ὅτι Ἑλλήνες Κύπριοι Ὁρθόδοξοι ἐξήτουν τὴν κατάλυσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.

Συνετάχθη τότε καὶ ἀπεστάλη

τὸ γνωστὸν ὑπόμνημα τῶν 46 κιτιακῶν γεν. ἀντιπροσώπων πρὸς τὰς Ἐκκλησίας Κύπλου, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἑλλάδος, δι' ὧν κατήγγελλετο ἡ ἀντικανονικὴ ὑπόστασις καὶ μεροληπτικὴ ἐνέργεια τῆς Κυπριακῆς Συνόδου, καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τότε καὶ τοῦ Κανονικοῦ δικαίου μύστα ἐκήρυξαν αὐτὴν ἀντικανονικὴν, καὶ μάλιστα παρασυνογῶν ἀπεκάλεσαν αὐτὴν ὁ Κανὼν τῆς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημῇ Ἰ. Εὐταξίας Παπαλουκά. Τὴν ὁμόφωνον ἀποδοκίμασιν τῶν ἀδελφῶν Ἑκκλησιῶν κατὰ τῆς ἀντικανονικῆς Συνόδου διηγήνησαν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς τότε Πατριάρχης κύριος Κωνσταντῖνος, διατάξας τὴν παῖσιν τῶν ἐξελεγγέμων ἐνοστάσεων, καὶ ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασις τῶν Ἐκκλησιῶν ὅπως σταλῇ ἀπὸ εἰς ἕνα πατριαρχικὸς πρὸς συγκρότησιν Συνόδου καὶ ἐξελεγγεῖν τῶν ἐνοστάσεων.

Οἱ Ἀγ. Συνοδικοὶ ἔπαυσαν τὸ διδρρυθμὸν αὐτῶν κοσκήνιον πρὸς τῆς ἐπιβλητικῆς ἐπιταγῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀλλ' ἐματάωσαν τὴν καθέδον τῶν ἐξάρχων ἐπὶ καλεσάμενοι τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ κατὰ τὰ δύο προμνημονευθέντα στάδια τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ἐπεκρότησαν καὶ ἐπεδοκίμασαν οἱ τε Συνοδικοὶ καὶ ἡ μειονοψηφία ἐνθὺ διεμαρτύρετο ἡ πλειονοψηφία κατ' αὐτῆς ὡς ἐκτρόπου μετὰ τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ οὕτω παρετάθη ἡ ὁλιβερὰ αὕτη κατάστασις μέχρι σήμερον ὅσον τοῦτο ἔτος.

Ἡ Πατριαρχικὴ διατιθεῖσα γενομένη δεκτὴ παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν μετὰ πλείστον ἐπιφυλάξεων δὲν κατάρθωσε νὰ ἐξεύρη τρόπον λύσεως ἱκανοποιούσης πᾶσας ταύτας, καὶ οὕτω κατεβλήθη ὅτι ἀπώλετο πᾶσα ἐλπίς καὶ παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν. Πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης ἡ Κυβέρνησις οὕτε ἤδυνάτο οὕτε ἐπρεπε νὰ παραμείνῃ ἀπαθὴς θεατὴς, διότι τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ἀπέβη ζήτημα δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας συνταράττον τὴν νήσον, ἄπασαν καὶ διατηροῦν ἐπὶ ἔτη ἡδὲ εἰς κίνησιν καὶ ἀνησυχίαν ἄπασαν τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν, δημιουργοῦν δὲ καθ' ἐκάστην καὶ παρέχον πράγματα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὴν δικαιοσύνην. Ἐδικαιοῦτο διὰ τοῦτο ν' ἀπαίτησιν παρὰ τῶν ἀρμόδιων ἔπος τερματισθῇ ἡ κατάστασις αὕτη καὶ ἀρμόδιοι πρὸς τοῦτο ἦσαν οἱ Ἀγ. Συνοδικοὶ καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου. Οἱ τελευταῖοι οὕτοι ἡγήσαντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἔχει καθήκον αὕτη νὰ βοηθήσῃ τὴν τόπον ὅπως ἀπαλλαγῇ ὁλιβερῶτατος καταστάσεως, καθότι τὸ ζήτημα τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καθ' αὐτὸ εἶναι καὶ ζήτημα δημοσίας τάξεως καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας. Τὸ δίκαιον καὶ ἐπιτακτικὸν τῆς ἀξιώσεως ταύτης δὲν

ἤδυνάτο νὰ παραγνωρίσῃ καὶ παρὶς τῆς Κυβερνήσεως, διότι δις ἐγένοντο μέχρι τοῦδε γενικαὶ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ μετὰ προγράμματος ὑπὲρ τῆς λύσεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, καὶ ἡ πλειονοψηφία μετὰ προτάσεως ἐπιτάσεως συνετάχθη πανηγυρικώτατα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν κιτιακῶν ὑποψηφίων, ὅπως δὲ ἄλλως καὶ ὑπέχει εὐθύνην ἄμοιρον καὶ αὐτῇ ἡ Κυβέρνησις, διότι περιέβαλε διὰ νομικῆς ἰσχύος τὴν κατὰ τῆς λύσεως ἀντιδρῶσαν καλογηρικὴν ὁμάδα ὑπὸ τὸ πρόσχημα Διοικούσης Συνόδου καὶ ἀνέκοψε τὴν κανονικὴν λύσιν διὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς εἶχον ἀποφασίσαι αὐτὰ ἐν ἀρχῇ.

Ἐπιβεβλημένον ἄρα καθήκον εἶχεν ἡ Κυβέρνησις ἔπος ἀποδεχθῇ τὸ προταθὲν νομοσχέδιον, ἔπειρ ἦν ἐν πᾶσι πιστὸν ἀντίγραφον τῆς πρώτης ἐκείνης Ἐγκυκλίου, δι' ἧς ἀνεγνωρίσθητο ὁμοφώνως ἀπαρβαλόντων τὸ δικαίωμα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ ὁρθόδοξου πληθυσμοῦ τῆς νήσου, ὅπως ἐκλέγῃ ἐμμέσως καὶ ἐλευθέρως τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ. Ἡ σημερινὴ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ Νομοσχέδιον εἶναι συνεπὴς πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν πορείαν ἡν ἐξ ἀρχῆς μετήλθεν αὕτη ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι. Ἀνεγνώρισεν ὡς διαχειριστικὴν ἐξουσίαν ἐκκλησιαστικὴν τὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καλογηρικὴν ὁμάδα καὶ προστατεύει ἐπὶ ὅκτῳ ἡδὲ ἔτη κατὰ τοῦ διαρκῶς ὀγκουμένου κατ' αὐτῆς λαϊκοῦ ρεύματος, ἀλλ' ἀνεγνώρισε προσέτι ὅτι ἀναφαίρετον καὶ ἐκπαλα καθιερωμένον δικαίωμα τοῦ λαοῦ εἶναι ὅπως ἐκλέγῃ οὗτος τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Μητροπολίτας αὐτοῦ.

Ἡ σημερινὴ Σύνοδος παλινωδήσασα ἐπελάβετο τῶν τρομερῶν ἐκείνων καὶ φοβερῶν καὶ ἀξιοῦ νὰ ἐπιβάλῃ ἔξωθεν ἀρχιεπίσκοπον εἰς κόρυμνον πέμπουσα καὶ αὐτοκέφαλον καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὁ λαὸς ἐξεγέρεται δικαιοτάτα ἀπαίτων ἵνα αὐτὸς ἐκλέγῃ τὸν ἀρχιεπίσκοπόν του, ὡς ἐγένετο ἐπὶ αἰῶνας καὶ ὡς διεκήρυξεν ὁμοφώνως ἡ ἐν λόγῳ καλογηρικὴ ὁμάς ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς ἐκλογὴν Ἐγκυκλίῳ.

Τὸ Νομοσχέδιον μετὰ πολλῆς προνοίας καὶ εὐλαβείας ὑποστηρίζει τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, διατηρεῖ δὲ τὰ τῆς Συνόδου δικαιώματα, περιορίζον ταῦτα μόνον ὅπου πικρὰ καὶ ἀναμφισβήτητος πείρα ἐδείξεν ὅτι οἱ Ἀγ. Συνοδικοὶ ἀμετάθετον ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ παραποιήσωσι καὶ ἀνατρέψωσι τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα κατὰ τοῦ ἐχθίστου αὐτοῖς Ἀγ. Κιτίου. Διατηρεῖται εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελεγγέσεως τῶν τυχουσῶν ἐνοστάσεων ἀλλὰ δημιουργεῖται οἰονὲν ἐφετεῖον ἐξ Ἑλλήνων ὁρθόδοξων δικαστῶν, εἰς ὃ θὰ ἐκκαλεῖται πᾶσα διαφωνία ἐν Συνόδῳ καὶ θὰ ἐκδικάζεται ἀνεκκλήτως.

Ἐπερὶ τὴν πνεύματος ἱεροκρατικῆς θὰ ἐπέτρεπε μόνον τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὡς ἀντικειμένον δῆθεν εἰς τοὺς ἰ. κανόνες, ἐνθὺ ἄλλαι ὁρθόδοξοι Ἐκ-

κλησίου και μάλιστα αὐτὸς ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἀπολυταρχίαν, τοὺς ἀνωτάτους Ἐκκλησιαστικοὺς Ἀρχοντας αὐτῶν λαμβάνουσιν ἀπὸ καταλόγου ὑπὸ τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πολιτικοῦ Μονάρχου.

Ἡ νομοθετικὴ παρεία τοῦ Νομοσχεδίου ἀνεκδέχεται προσωρινῶς ὑπὸ νέας ἀποπειράς πρὸς Ἐκκλησιαστικὴν καθαρῶς λύσιν τοῦ ζητήματος, καὶ μετὰ πολὺμηνον ἐργασίαν τῆς Ἀγίας. Ἀντιπροσωπείας ἐν Λευκωσίᾳ κατήντησεν αὐτὴ εἰς τὴν δυνάμειν ἐκείνην γνωστὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς ἐπιμελῶς διατηροῦνται τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἡ καλογηρικὴ ἐταιρεία ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐπειράθη καὶ πειράται ἐπιμῶνως νὰ μεταβιβάσῃ, κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν ἀποφασισθέντων καὶ ὅπως ἀντιχριστιανικὴν ἐπιδικώσουσα τὴν διὰ λυσιν τῆς Ἀντιπροσωπείας, καὶ προκαλοῦσα ἐμπαικτικῶς τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν.

Προδοκῶμεν δὲ αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι θὰ καταστήσωσι σεβαστὴν τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῶν Ἀντιπροσωπῶν αὐτῶν, ὡς ἐπεὶ ἐπεὶ ἔχουσιν, ἡθέλον διαφωνήσῃ καὶ αὐταί, τίς ἄλλη ὑπολείπεται διέξοδος εἰμὴ τὸ Νομοσχέδιον, ἐπεὶ θὰ κόψῃ ὡς ἡ σπάθη τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου τὸν Κύπριον τοῦτον ἀντὶ τοῦ Γορδίου δεσμοῦ;

Ἡ δὲ θὺξ Σύνδοδος διεμαρτυρήθη καὶ ἐπιμένει διαμαρτυρομένη κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου θεωροῦσα τοῦτο ὡς ἐπέμβασις ξένης Κυβερνήσεως εἰς ὑπόθεσιν καθαρῶς ἐκκλησιαστικὴν ἐν τούτοις ὅτι τὸν ἡ βράδιον ἐπιτακτικὴν ἐπέστη ἀνάγκη ὅπως διακανονισθῶσιν αἱ σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὁρθόδοξον ἐκκλησίαν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς τελευταίας ταύτης καὶ θὰ προσκαλέσωμεν ὁμόφωνοι τὴν Κυβέρνησιν πρὸς Νομοθετικὴν περὶ τούτων πρόνοιαν.

Ἐάν εἴνε πολιτικὴ ἐπέμβασις ἡ ἐπιφύσει νόμου ἐφάρτα καὶ μόνον πρὸς τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην περίπτωσιν, διατὶ δένεσθαι ἐπέμβασιν καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς καλογηρικῆς ὁμάδος ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὡς διαχειριστικῆς Συνόδου; Διατὶ δέν εἴνε ἐπέμβασιν ἡ ἀπαγόρευσις τῆς καθόδου ἐξάρχων, ὡς ἀπεφάσισαν ἐν ἀρχῇ ὁμόφωνοι αἱ Ἐκκλησίαι;

Πιστεύομεν δὲ ἡ κτιτικὴ πλειοψηφία θὰ συνήνῃ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀρῇ πᾶσαν ἐπέμβασιν αὐτῆς μὴ ἀναγνωρίζουσα τὴν δὲ θὺξ Σύνδοδος ὡς νόμιμον διαχειριστικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καὶ ἀφύρσουσα τὸν κλήρον καὶ τὸν λαὸν νὰ λύσῃ ὡς αὐτοὶ νομίζουσι κάλλιον τὸ ἄλλο τὸ ζήτημα, καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ποῦ θὰ καταφύγῃσιν οἱ Ἀγ. Σύνοδοι.

Δυσὶν ὁσέρον, ἀρα, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πράξῃ, εἴτε ν' ἀρῇ πᾶσαν ἀναγνώρισιν ἀπὸ τῆς δὲ θὺξ Συνόδου, εἴτε ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀναγνώρισιν, νὰ ψήφισῃ τὸ Νομοσχέδιον καὶ βοηθήσῃ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, πᾶσαι δὲ αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἐπικλήσεις καὶ σχετισμοὶ φαρισαϊκοὶ σκοποὺν ἔχουσι τὴν παράτασιν τῆς ἐνεστώσης θλιβεράς καταστάσεως ἐπ' ὠφελείᾳ ἀθεμιτῶν ὀλίγων καὶ ἀνυπολόγιστον ὀλικὴν καὶ ἠθικὴν βλάβην τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ χώρᾳ.

ΟΙ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ προκήρυξις τῶν Παγκυπρίων Ἀγῶνων διὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον ἐν Λεμεσῷ παρ' ὅλην τὴν θερμὴν τοῦ ὕψους αὐτῆς δὲν προῆξεν, ὥς φαίνεται τὴν ἐνθουσιαστικὴν ἐντύπωσιν, ὡς ἄλλοτε, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ προκαλέσῃ ζωνρότητα τὸ διαφέρον τῶν μεριμνούντων ὑπὲρ τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς τοῦ ἔθνους ἐπιρρώσεως καὶ τελειοποιήσεως.

Ἡ πρὸς τὰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις ἀδιαφορία εἶναι δυστυχῶς γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑσπερίᾳ δὲν ἀποτελεῖ ἀνάγκη ἐπιτακτικὴν ὡς παρὰ τοῖς προγόνους ἡμῶν. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς μεγάλης διαφοράς τῶν βιωτικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν τῶν νεωτέρων πρὸς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, καὶ εἶναι ἀνάγκη αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις νὰ τροποποιηθῶσι καὶ προσαρμοσθῶσιν εἰς τὰς νέας ταύτας συνθήκας, ἄλλως διατρέχοντες τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωμεν ταχέως ἐκλείποντας πάλιν τοὺς αἰετῶς ἐγκαινισθέντας ἀγῶνας, οἵτινες ἐφαίνοντο δὲ ἡθέλον ἀποθῆναι σὺν τῷ χρόνῳ αἱ λαμπρόταται καὶ ἑλληνικώταται ἐν τῇ ἐξοκρατομένῃ νήσῳ πανηγύρεις.

Δὲν καταρωθῇ ἀτυχῶς νὰ πεισθῶσιν αἱ γυναῖκες δὲ εἰς τὰς ὑποθιρῶν πανηγύρεις καὶ μάλιστα ἀθλητικὰς τοιαύτας ἡ πολυτέλεια τῆς περιβολῆς εἶνε ματαία καὶ γελοία ἐπιδείκνυχονδρικοῦ ἀρχοντοχωριατισμοῦ, οἷτις εἶνε παντελῶς ἀνάρμοστοι εἰς κοινωνίαν ἀξιόσους δὲ ἀνῆλθον τὴν κλίμακα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ἱκανὰς βαθμίδας, ὥστε νὰ θεωρῶσιν ἐαυτὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους ἄλλων πεπολιτισμένων καὶ προηγμένων ἔθνων.

Οἰκογενειάρχης τις ἀναλογιζόμενος τὰς δαπάνας πολυτελείας εἰς ἃς θὰ ὑποβληθῇ ἵνα ὀδηγήσῃ τὴν σύζυγον καὶ τὴν θυγατέρα ἡ καὶ θυγατέρας τοῦ εἰς τὸν τόπον τῶν ἀγῶνων θὰ καταράται καὶ ἀγῶνας καὶ ἀγωνιστὰς, ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς δὲ προπάντων λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τὸ ρεῖμα τῆς κοινῆς γνώμης καὶ μετὰ τούτων γεννᾶται ἡ ἀμίλλα πρὸς συρροὴν πυκνοτέρων θεωρῶν εἰς τὰς τοιαύτας πανηγύρεις.

Οἱ ἀγωνισταὶ ἀντὶ νὰ πυκνῶνται, ἡραιοῦσαν ἀτυχῶς κατὰ τρόπον ἀπελπιστικὸν, καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο χρεῖται μελέτης καὶ μερίμνης, αἵτινες δὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ μικρῇ χώρῃ ἐρημιδῶς ἐξομαζεύσας. Δυνάμει ἐν τούτοις νὰ εἰπωμεν δὲ τὸ κακὸν τοῦτο τὴν ρίζαν τοῦ ἔχει εἰς τὰ κοινωνικὰ ἡμῶν ἥθη, αἵτινα δὲν εἶναι πολὺ εὐνοϊκὰ καὶ ἐνθαρρυντικὰ πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις. Τὸ σωματικὸν κάλλος καὶ ἡ σωματικὴ εὐρωστία, ἀφότου ἀπεβάλομεν διὰ μακρῶν αἰώνων τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐνθουσιασμόν τῶν προγόνων ἡμῶν πρὸς τὸ ὅρατον, δὲν θεωροῦνται καὶ πάνυ ζῆλῳ πρὸς ὅσα οὐτε προσορῶσιν ὑπεροχὴν τινὰ εἰς τὴν κίττον ταύτης ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἡ φιλοτιμία δὲν ὑποκαίεται μόνον ὑπὸ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ οἴκῳ καὶ ἐν τῇ σχολῇ, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκη συνεχὸς ὑποδαυρίσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ἡ κοινωνία σήμερον προσέχει κυρίως εἰς τὴν βιωτικὴν ἀγῶνα καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐπραγίαν, ἐν πολλῇ ἡττονι μοίρᾳ τιθεῖσα τὸ κάλλος καὶ τὴν ὑγίειαν.

Ὅτε ἡ κοινωνικὴ θέσις τοῦ φιλάθλου καὶ νικητοῦ βελτιοῦται τὸ παράπαν, οὐτε ἀνυψοῦται ἐν τῇ κοινωμένη πρὸς τοῦτο ἐπὶ συνειδήσει

τῆς κοινωνίας. Στερεῖται σήμερον δὲ ἀθλητισμὸς τοῦ ἰσχυροτάτου ἐκείνου κοινωνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἐλατηρίου, ἐπεὶ ἡλυνε τοὺς ἀρχαίους Πανέλληνες εἰς τὰ στάδια.

Εἰ δ' ἀέθλα γηρυκεῖν
εἰδεῖται φίλον ἦτορ,
Μηκετ' ἀέλιον σκόπει ἄλλο θαλπρότερον
Ἐν ἡμέρᾳ φαιεντὸν ἄστρον ἐν αἰθέρι
Ὀδὸν Ὀλύμπιας ἀγῶνα φέρτερον αὐδά-
[σομεν
Ὅθεν ὁ πολὺφαις ἔμνος ἀμφιδόλῃται
σοφῶν ὑπὲρ τοῦ κελεύειν Κρόνον παῖδα

Ἡ ῥήμη τοῦ νικητοῦ ἐξήπλοστο καὶ ἅπαντα τὴν Ἑλληνικὴν λόγισμον, οἷτις ἦν καὶ ὁ μόνος τότε ἀληθὴς κόσμος, καὶ ἀνεκρύσσεται τῶν πολιτῶν ὁ ἀριστος καὶ τῆς πόλεως τοῦ καύχημα καὶ ἀγλαΐσμα, δόξαν ἦν μόνον μεγάλῳ στρατάρχῳ νικητῇ ἐν πολέμῳ δύνανται σήμερον νὰ φαντασθῶσιν.

Φαίνεται δὲ τὰ ἥθη τῶν συγχρόνων πεπολιτισμένων ἔθνων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προσώσωσι ποτε τηλικαύτην αἰγλήν εἰς τοὺς νέους Ὀλυμπιονίκας, οἵτινες ἐπανερχόμενοι οἱκοὶ τυγχάνουσι μόνον τοῦ ῥαῖος τῶν φίλων καὶ τῶν οἰκείων ὑποδοχῆς καὶ τὴν ἐνθουσιασμόν ἐπειτα καταπνίγουσιν ἐντὶς ἔρρεντος ζήθου.

Αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις πρέπει νὰ καταλάβῃσι θέσιν ἐν τῇ κοινωνικῇ ἡμῶν οἰκίᾳ παιδικῇ ψυχῶν καὶ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰς διέθυνσις σύμφωνα πρὸς τὰς συγχρόνους κοινωνικὰς καὶ ἠθικὰς περιστάσεις. Τὰ ἀγωνίσματα καὶ γυμνάσματα πρέπει νὰ ἐκτελῶνται καὶ ὁμάδας ἵνα ἐνισχυθῇ ἡ συναίσθησις τῆς ἀλληλεγγύης μετὰ τῆς εὐγενεῖς ἀμιλλῆς χωρὶς φθόνου, πρὸς ἕνα κοινὸν σκοπὸν, καὶ νὰ τελῶνται ἐν τόποις οὐχὶ ἀποκέντρους ἀλλὰ συγκεντρωμένους ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ ὠραίου φύλου, ὅτε αὐτομάτως θὰ γεννᾶται ἡ ἀμίλλα καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ περισταμένου κοινῷ ἐμπνευσίς τοῦ ζήλου πρὸς ἐπίδειξιν.

Αἱ ἀγγλικαὶ γυμναστικαὶ παιδικαὶ φαίνονται δὲ ἐκπληροῦσαι τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ διὰ τοῦτο σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ συχνοτάται εἶναι οἱ ἀγῶνες εἰς οὓς ἀποδύονται ἀμιλλώμενοι πανταχόθεν τοῦ παγκοσμίου βρετανικοῦ κράτους.

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΚΕΚΙΝΟΥΜΕΝΑ

Τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν μετ' εἰρω-
νος μεσιδιάματος εἶδε τὰ διαβήματα τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, περρωμένων διὰ μέσων γελοίων νὰ καταλύσῃσι προαιώνια δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἀχαρκτηρίστον ἀπόπειραν ὅπως ἀποπλανήσῃσι τὰ Πατριαρχεῖα εἰς παρακεκινδυνευμένας ἀποφάσεις καὶ μέτρα προωριζόμενα νὰ ἐκθέσωσι μὲν τὸ γόητρον τῶν Ὁρθόδοξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν νὰ περιεργάζωσι δὲ τὴν ἐνστώσαν ἐν τῇ νήσῳ κατάστασιν εἰς πολλῇ χειρόνᾳ θέσιν.

Τὴν πιθανότητα τῆς ἀποπλανήσεως παρέχει ἡ παρουσία τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἀγίου Ἀγγιάλου ὕψ' οὐ τὰ ὅμματα σκευωροῦνται πάντα τὰ ἔκθεσμα ταῦτα μέτρα καὶ ὅπως μάλιστα ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις καὶ ὀδηγίας αὐτοῦ. Ἀλλ' ἂν αὐτὸς φρονῇ δὲ ἔλκεν ἡ ἀποστολὴ τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ θεωρῇ ἀδύνατον τὴν δι' αὐτῆς λύσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος, διατὶ ἐπέμεινεν ἐνιστάμενος εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὅπως κηρυχθῇ ἡ λήξις τῆς ἀντιπροσωπείας; Ἴνα παραμείνῃ ἀρὰ γε μόνος αὐτὸς καὶ συνεργάζῃται καὶ συσκευρῇ μετὰ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ παρασκευάζων

ὅστω ἀνυπολόγιστᾳ ὅπως πράγματα εἰς τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας;

Αἱ ἀποτοὶ καὶ ὅπως καθόλου ἀνέργουσι τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τεινόντων ὅπως πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα νὰ ἐκλέξωσιν αὐτὰ καὶ ἀποσταλέωσι Ἀρχιεπισκοπὸν ἐκ τῶν ἐξωτῆς νήσου κληρικῶν. Τοῦτο βεβαίως συνάδει πρὸς τὰ προσωπικὰ πάθη καὶ συμφέροντα τῆς τε γνωστῆς καλογηρικῆς ὁμάδος καὶ τοῦ σπειραϊκοῦ κύκλου, ἀντίκειται δὲ εἰς τὴν δεδηλωμένην γνώμην καὶ ἀποφασισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, δικαιοτάτα ἀξιοῦντος ὅπως αὐτοὺς ἐκλέγῃ ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως τὸν πρωτοερχόμενον καὶ ἐθιμώδη αὐτοῦ.

Ἐννοεῖται καὶ ὑπομένει βαρυνόμεν ὡς ἄρα σήμερον διότι πέποιθεν ἐπὶ τὴν ἀκατάγωνιστον δύναμιν τοῦ δικαίου τοῦ ἐπερ δὲν θὰ παραγνώρισωσιν αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι, ὡς ἀπεκατέσταν τὴν ἀδελφικὴν ἀντίληψιν, ἂν ὅμως ἐξ ἀδικιολογήτου πλάνης ἡθέλον προεθῇ ὅπου πειράσῃ νὰ ἐξωθήσωσιν αὐτοὺς οἱ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, θὰ μάθωσιν οἱ οὗτοι πολυταυόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν ἱστορίαν τοῦ λαοῦ τοῦ καὶ τὴν ἡπιοὺν μὲν ἀλλ' εὐσταθῆ καὶ χαλὸν δυνάμειν χαρακτῆρα τοῦ.

Ὅτι ἴδωσι τὸν ἀνεκτικὸν καὶ ὑπομενετικὸν τοῦτον λαὸν ἐξεγερόμενον ὡς βρυχώμενον λέοντα καὶ διὰ σι-
δαράς πυγμῆς ἐπιβάλλοντα τὸν οὐδαισμον τῶν εὐαρίθμων καλογήρων καὶ τῶν πολιτικῶν ναυαγῶν εἰς τὰ προαιώνια καὶ ἀπαράγραπτα δίκαια τοῦ.

Ἀπέλπιδες μόνον καὶ ἀπονενοημένοι ἐκτρέπονται εἰς ἔργα παραφροσύνης ἀποβαλόντες τὴν γῆρσιν τοῦ λογικοῦ καὶ κωφεύοντες πρὸς τὴν κραυγὴν συνεδήσεως, φαίνεται δὲ ἐπὶ εἰς παραπλησίαν ψυχολογικὴν κατάστασιν περιήλθον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, μὴ δυνάμενοι ν' ἀναμετρήσωσι τοὺς κινδύνους οὓς θὰ ἐπεσπᾶτο κατὰ τῆς νήσου ἡ τυχαία πραγματοποίησις τῶν σχεδίων αὐτῶν, ἀλλ' οὕτως καὶ δόμενοι τοῦ γόητρον καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἑλληνικῆς ὁρθοδόξιας, ἥτις ὀφείλει σήμερον ἐνιαία καὶ ἡνωμένη ν' ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν παντοίων καὶ πανισχύρων πολεμίων.

Ἐν οἱ ἐν Κύπρῳ παραφρονοῦσιν, ἐλπίσωμεν δὲ ἐν Κωνσταντοῦλει δὲν θὰ πλανηθῶσιν ἐκόντες καὶ θὰ θὰ κατενόησαν ὅτι μετὰ μόνον ὑπάρχει εὐχερὴς ἅμα καὶ δίκαια λύσις τοῦ ζητήματος ἡμῶν, διὰ τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ κατὰ τὰ προαιώνια ἔθη καὶ θέσμινα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.

Πᾶσα ἄλλη ἀπόπειρα θ' ἀποκρουσθῇ μετὰ δυνάμειος καὶ βίας ἀναταραχῇ τοῦ.

ΑΠΟΚΤΗΝΩΣΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΗ

Ὁ θεορτικὸς παρῆται τοῦ Δημητρίου Λευκωσίας περίστη εἰς ἀποκτείνουσαν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν, τραγικὴν ἐκδηλουμένην ἐν τῇ δημοσιογραφικῇ ἐξαρθρώματι «Πατρί» ὅπερ ἀποτελεῖ ἀκριβοτάτην καὶ πραγματικωτάτην εἰκόνα ταύτης, δικαιοδικῆς καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως.

Ὅστις λάβῃ τὴν ὑπόθεσιν νὰ διεξέλθῃ τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν τοῦτον βόρβορον χρίν φρεολογικῆς καὶ ἡθολογικῆς μελέτης ταχέως ἐννοεῖ ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του τὴν ἀποκτείνουσαν καὶ τὸν ἐκφυλισμὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἰς τὸν μέγιστον αὐτῆς βαθμόν.

Ἡ φρενικὴ παράστασις ἐκδηλοῦται ἐν τῇ χαλῶδι ἀσυναρτησίᾳ καὶ τῇ κενῇ φράσει καὶ λείαν εἰκῇ καὶ ὡς ἐπὶ γὰρ ἐρριμμένων ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἡ δὲ ἠθικὴ πύρριος διατρανοῦται ἐκ τοῦ ὅλου λε-

ξιολογίου τῆς παρανεκροῦσας διανοίας τοῦ ἀνθρωποποθῆκου τῆς «Πατρίδος».

Ἀδιακρίτως καὶ ἀσυνειδήτως διαστρέφεται ἡ ἀλήθεια, βλασημεῖται ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἠθικὴ ἱστορία, παραδοῖται ἀσεβήματα αὐτὸ τὸ κείμενον τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου, οὕτως ἐφείσθησαν μέχρι τοῦδε καὶ οἱ ἀναιδεῖτατοι ἀπορριπτοὶ, διότι ἀπέμεινεν ἐν τῇ βάθει τῆς πεπωρωμένης καρδίας τῶν ὕγιες τι μέρους αἰσθάνομενον τὴν γλυκερὰν θερμὴν τῆς ἐριότητος καὶ θεότητος αὐτοῦ, καὶ μόνον ἡ σιμπεδνώδης καρδία τοῦ ἀνθρωποποθῆκου ἐν ἡρίε πύον μόνον καὶ γοῇ, ἀπέμεινεν ἀναίσθητος καὶ ἀσυγκίνητος πρὸς τὴν κακὴν ἀνοσιουργίαν.

Μετὰ τοιούτων καὶ τοσούτων πρωτοφανῶν καὶ ἀπαράδειγματων πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀποκτείνουσιν οὐδὲν ἂν πορὸν εἶναι ἐν τῇ ἐξαμβλωματικῇ «Πατρί» καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑπάρχει κατὰ σωρούς ὁ δυσωδέστατος ἡθιμὸς βόρβορος καὶ ἡ μάστιξ ἀπορροπίας διανοητικῆς παραφροσύνης.

Ἀσύγγνωστος εἶναι ἡ πλάνη εἰς ἣν περιέπεσον ἄλλοτε ἀπλοῖκα καὶ ἀμαθεῖς, ἀλλὰ σήμερον ἀνυπόκριτοι οἱ πλανώμενοι καὶ εἰκονόποτες ἀνθρωπίνην ἰδιότητα ἀναγνωρίζοντες ἐν αὐτῇ, ἃς συγχωρήσωσιν ἡμῖν νὰ οἰκτρίωμεν αὐτοὺς ἀπὸ βίθους ψυχῆς.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ἔφεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ 3 Μαρτίᾳ (ν. ἡ.).

ΟΙ ΜΟΥΧΤΑΡΑΙ Βόννης καὶ Τραχυνίου ὑπέλαβον καὶ τὴν σιδηροδρομικὴν ὑπηρεσίαν προωριζομένην νὰ ἐξυπηρετῇ κομματικὰ καὶ οὐχὶ τὰ γενικά συμφέροντα τῶν κοινοτήτων καὶ διὰ τοῦτο ἀντιφέρονται κατὰ τοῦ Σταθμοῦ Τραχυνίου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς οἰκείας κοινότητας αἵτινες πολλὰς ὁμολογοῦσι χάριτας πρὸς τὸν σταθμάρχην κ. Π. ὁδρ. Γεωργιάδην μετὰ ζήλου πολλοῦ καὶ τρόπων εὐγενῶν παρέχοντα πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς πάντας.

ΧΟΡΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ δοθῆσεται τῇ προσεχῇ Πέμπτῃ ἀρχόμενος τῇ 9 μ. μ. ἐν τῷ θεάτρῳ Παπαδοπούλου Δεχομένων Ἑλληνίδων τῆς Λευκωσίας. Τὸ εἶσπραχθῆσόμενον ποσὸν δοθήσεται εἰς τὴν Χριστιανικὴν Φιλάνθρωπον Ἐταιρείαν Λευκωσίας. Αἱ δαπάναι εἰσδοῦ διὰ Κυρίαν καὶ Κύριον σελ. 7 1/2 διὰ Κύριον μόνον 5 σελ.

ΕΚ ΠΟΛΕΜΙΟΥ τῆς Πάφου γράφουσιν ἡμῖν πολλὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν προσωρινὸν διοικήσαντα τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἀσυνόδου κ. Θωμ. Γρηγόριον μεγάλως καὶ εὐγενῶς καταβλόντα προσοδίδας πρὸς πᾶν μέτρον διοικητικὸν ὑπὲρ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἀναγκῶν τῶν κοινοτήτων.

ΟΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ περὶ τοῦ δεκαπέντε δόσι κατετίθησαν ἐπὶ τῆς τορῆς τῆς μακαρίτης Ἑλένης Χρ. Λοϊζίδου ἐδωρήθησαν παρὰ τῶν οἰκείων εἰς τὴν χριστιανικὴν φιλάνθρωπον Ἐταιρείαν Λευκωσίας.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ πρὸς βελτίωσιν τῶν Κυπριακῶν ζώων θὰ πωλήσῃ διὰ δημοπρασίαν ἐν τῇ Πλατεῖᾳ τοῦ Σεραΐου τῇ προσεχῇ Παρασκευῇ 1) 14 Φεβρουαρίου καὶ ὥρᾳ 10 π. μ. 4 ὄνους ἄρρενας καὶ 1 θήλειαν καὶ 1 φιάδον ἀρσενικὸν ἵππον. Διὰ πλεονάζας πληροφορίας ἀπευθυνέσθαι πρὸς τὸν κ. Α. Κ. Πόδιν εἰς Λευκωσίαν ἢ πρὸς τὸν κ. Γ. Βάρρετ εἰς Ἀθαλάσσαν.

ΣΦΟΔΡΑΙ διαμαρτυρίαι ἐπεστάλησαν ἐκ τῆς ἐθνικωτάτης κωμοπόλεως Λευκάρων κατὰ τοῦ τολμήσαντος ν' ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὴν ἐν ἀγνοίᾳ πάντων ἐν τῇ ἀποκρύφῳ συνελεύσει τῆς Ἀρ-

χριστιανισμός πρὸς ἀποπλάνησιν τῶν Πατριάρχων. Ἐάν ἐδουλοῦντο τὰ ὀνόματα τῶν ἀποκρίτων τούτων καὶ αὐτοχειροτονήτων ἀντιπροσώπων θὰ προδικάζουν θύελλαν διαμαρτυριῶν καὶ ἀποδοκιμασιῶν πανταχόθεν τῆς Κύπρου.

Η ΕΛΛΟΓΙΜΟΣ Δεσποῦν, **Εὐ-ανθία Θεοδώρου** ποιεῖ γνωστὸν, ὅτι συνεχίζουσα τὴν εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαν προτεραιότητα ἐκδόσεως «**Κυπριακοῦ Ἡμερολογίου**», ἀρξάμενη ἀπὸ τοῦ 1906, ἐξαρτάσει τὴν συνεργασίαν πολλῶν καὶ ἐγκρίτων λογίων πρὸς ἐκδόσιν τοῦ δευτέρου τεύχους διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1909.

ΓΕΛΟΙΟΙ εἶναι αἱ ὁῦθεν ἀναίρεσις τῶν καταγγελλομένων περὶ τῆς πολιτείας τοῦ Ἀγ. Ἀγγιᾶλου, μὴ οὖσα μὲν πιστευταὶ εἰς οὐδὲν ἐπιβεβαιῶνται δὲ ὅσα τούτων ἀποσιωπᾷ τὸ δουδεὶς ὄργανον τοῦ θεοκρατικοῦ παρσίου τοῦ Δημοσίου. Ἀπεισιώπησαν λεπτομέρειαν χαρακτηριστικὴν ἢ ἀναγνώρισμα τῶν προκαλούμενων. Τυχάνει γνωστὸν ὅτι πλειονοψηφίαι μεγάλαι οἱ ἔθνη ἐν Παλαιοκρατίᾳ οἱτινες πληροφωρήθησαν ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν προσεκλήθη ὁ Ἀγ. Ἀγγιᾶλος ἐκ προθέσεως κομματοῦ, διότι εἶχεν ἥδη ἀποκαλυφθῇ ὁ κομματοῦ σκοπὸς τῆς περιαιγωγῆς τοῦ ἀπὸ νεοῦ εἰς ναὸν ἀπέστειλαν πολλοὶ τούτων ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν ἀπεριφράστως λέγοντες ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσακοσῇ ἀσημάντου ἀρεθμοῦ κληρικῶν καὶ νὰ προσέλθῃ πρὸς ἱεραρχίαν διότι ἀποδοκιμάζει τὴν πορείαν τοῦ ἡ πλειονότητος τῶν κατόικων. Ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀπέστειλεν ὁ Ἀγ. Ἀγγιᾶλος πρὸς τοὺς φίλους τοῦ Κυπριακοῦ ἀλλὰ μὲ μὲ παρεκχειρημένην εἴην ἀνωθὺν φέρον εἰς ἀσημάντων τινῶν κυρηνεακῶν, ἃ καὶ προκλήθη ὡς ῥῆσις ἰσως καὶ μεγαλειτέρα σκάνδαλα αὐτῇ λέγεται χριστιανικὴ συμπεριφορά.

ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΜΕΝ ὅτι ἦσαν ἀληθῆ ὅσα εἶπεν ὁ ἐγκριτὸς ἐκ Λάρνακος πολίτης κ. Γ. Περίδης εἰς ἐπισήμονα φίλον καταγόμενον τῶν χωρῶν διαδημάτων τῶν Ἀγ. Συνοδῶν, ἐπιστατήν γε ὡς οὗτος εἰς ὅσα ἐγκρίτος τοῦ Κρατοῦ κατόικος ἐθελοῦσαν ὅτι ὁ κ. Γ. Περίδης ἀπεδοκίμαζεν ἀπερικαλύπτως τὸ μέτρον, διότι ἀρνούμεν ὅτι ὤφειλεν οὗτος νὰ εἰσάγῃ ὑψηλότερον τῶν δικῶν ἐμπορευμάτων ἐπὶ ἀγωγῇ μετακομιθῶντων ἐκεῖ ἀνθρώπων ὑπὸ τὴν φεῦδῃ ἡμετέρας ἀντιπροσώπων. Ἀν ὅμως ἤβηλε νὰ ἐξισωθῇ πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ γένηται ὑπαίτιος ἀδίκων συμφορῶν εἰς τὴν χώραν, αὐτοὶ ὀφείλου.

Ἡγγέλθη ἡ ἐλαττωμένη εἰς Ἀθηνῶν ὁ πρόεδρος θάνατος ἀγαν ἐναρέτου δεσποίνης, φιλοσόφου συζύγου καὶ μητρὸς τῆς Κυρίης **Ι. Μαλαματινίου**, συνταξιούχου Δικαστοῦ, τὸ γένος Σερμὴ ἐκ Κρήτης μητρὸς δὲ τὸν ἐν Πάφῳ ἐγκρίτου δικηγόρου κ. Ζαφ. Μαλαματινίου, ὅστις ἐκφράζει, ἐλλειπρὴ καὶ θαλερὰ συλλυπητήρια.

Ἡγγέλθη ἡ ἐλαττωμένη εἰς Ἀθηνῶν ὁ πρόεδρος θάνατος ἀγαν ἐναρέτου δεσποίνης, φιλοσόφου συζύγου καὶ μητρὸς τῆς Κυρίης **Ι. Μαλαματινίου**, συνταξιούχου Δικαστοῦ, τὸ γένος Σερμὴ ἐκ Κρήτης μητρὸς δὲ τὸν ἐν Πάφῳ ἐγκρίτου δικηγόρου κ. Ζαφ. Μαλαματινίου, ὅστις ἐκφράζει, ἐλλειπρὴ καὶ θαλερὰ συλλυπητήρια.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΟΡΘΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Τῇ προσεχῇ Τετάρτῃ ὥρα 11 π. μ. τὰ Ἑλληνικά Κοινοτικά Σχολεῖα Λευκωσίας θὰ τελώσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθενωγαγείου κατὰ τὸ νέον Ἀνοιγμα τὴν ἐτήσιαν πνευματικὴν πανήγυριν ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησίας, ἣν παρακαλοῦνται πάντες οἱ φιλόμουσοι νὰ τιμῶσιν.

Ἐν Λευκωσίᾳ
 τῇ 26/8 Φεβρουαρίου 1908
 (Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς).

ΜΗ!

Μὴ, παιδάκια μου, χτυπάτε τὴν φτωχὴν τὴν **Εὐτυχία** Ποῦ τὸ τέκνον τῆς γυρεύει νύχτα μέρα ὅτ' ἀστενά. Καὶ παλαίει ξεμαλλιάρα μὲ τὴν μαύρην δυστυχία. Καὶ με κλάματα τονίζει τῆς ψυχῆς τῆς τὰ δεινά!

×
 Ἀχ! ἂν ἦταν κι' ἡ στερὰ σας σὺν κι' ἐκείνῃ τὴν καυμένη. Θὰ σὰς ἦρεσε, μικροὶ μου, νὰ τὴν τρέχουν τὰ παιδιὰ. Καὶ νὰ τὴν κτυποῦν μὲ πέτραις καὶ θροισαῖς, τὴν πικραμένη. Καὶ σκληρὰ νὰ τῆς πληγώνουν τὴν θλιμμένη τῆς καρδιά.

×
 Ἦτανε κι' ἐκείνη κατὰ ὁ ἄλλα χρόνια περασμένα. Κι' ἂν τὰ βάσανα σκοτίσιν τὴν λευκὴ τῆς κεφαλὴ. Σεβασθῇ κανὶν λιγάκι τὰ μαλλιά τὰ χιονισμένα. Κι' ἐλεᾶτε μ' ἕνα δάκρυ τὴν ταλοῖσιν τρελλή!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΔΙΟΣ

ΑΛΛΗ ΑΠΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τῇ συντάξει τοῦ «**Κυπριακοῦ Φύλακος**»,

Ἐχάτως ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἰς ἐκ τῶν προσκληθέντων ὑπὸ τῆς αὐτοκαλουμένης Συνόδου καὶ παρυσιασθέντων ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ διὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα κατὰ τὴν 30 λήξαντος Δεκεμβρίου ἡτο καὶ ὁ ἐγγυρῶς μας **Ἰωάννης Παπαδόπουλος**. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐδικῶν ἀντιπροσώπων ὁ Κυρηνεὺς ὑποψήζων εἶχε λάβει μόνον ἑνδεκα ψήφους.

Ἀν μὲν παρυσιασθεῖς ἀντιπροσώπου τὴν γνώμην του καὶ τῶν περὶ αὐτὸν οὐδεμίαν φέρομεν ἔνστασιν, ἂν ὅμως ὡς ἐκείνη τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς κομποπόλεως μας διαμαρτυρόμεθα ἐν τῶν ταῦτα χαράσσοντες τὴν πρᾶξιν ταύτην μωρὰν καὶ ἀναίσχυτον.

Ἐν Αἰγιαλῶσιν
 τῇ 2/1 Ἰανουαρίου 1908.

Γεώργ. Παπαζωάννου
 Μουσταφῆς
 Τ. Σ.

Ἀζάδες
Κυριακὸς Χρ. Παλλαρῆ
Χριστόδ. Ἀργυροῦ
Περὶς Γκιλλίτης
Σάββος Παντελῆ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τοὺς εὐγενεῖς μετασχόντας τῆς βαρυτάτης θλίψεως ἡμῶν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν προσωπικῶς τε καὶ δι' ἐπιστολῶν συλλυπητηρίων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 24 Ἰανουαρίου 1908.

Ἡ πενήτωσα οἰκογένεια
Παπᾶ Πέτρου Παρασκευᾶ.

Κύριε Συντάκτη,

Ἀποχωρήσας τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου τοῦ κ. **Λοῦθ. Εὐγ. Λοῦθου** γάρν ἄλλης ἐργασίας καθήκον μου θεωρῶ ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀλείφους εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ πάντοτε καὶ θερμῇ ὑποστήριξιν κατὰ τὸ βέας διάστημα τῆς ἐν τῷ γραφείῳ μου ὑπηρεσίας μου.

Ἐν Βαρωσίοις
 τῇ 22 Ἰανουαρίου 1908.

Ν. Κ. Νικολαΐδης.

ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ
ΚΑΙ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Γ. ΒΑΛΔΙΑΝΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Κύριε Συντάκτη,
 Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω γνωστὸν πρὸς τὸ φιλόμουσον Κοινὸν Λευκωσίας ὅτι τὰ ὑπ' εὐθύην μου εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐκ συνδρομῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν φθαρμένων μουσικῶν ὀργάνων τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς πόλεως δύνανται οἱ βουλόμενοι τῶν κ. κ. συνδρομητῶν νὰ ἀναλάβωσι παρ' ἐμοῦ, διότι δὲν ἐτηρήθη ἀτυχῶς ἡ προσήκουσα περὶ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς πρὸς τὴν πόλιν ἀμεροληψία. Διανοῶς ἐπιθυμῶ ἵνα τὰς ταπεινὰς μου ὑπηρεσίας παρέχω εἰς τὴν φιλόμουσον κοινωνίαν μακρὰν πάσης κομματικῆς ἢ προσωπικῆς διακρίσεως ἡναγκάσθην νὰ παραιτηθῶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου, ἐλπίζω δὲ ὅτι ταχίως θὰ συσταθῇ νέα φιλαρμονικὴ ἐλευθέρως διατιθέμενη καὶ ἀμεροληπτῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κοινῶν καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἀποδείξεις πρὸς εἰσπραξίν συνδρομῶν ὑπογεγραμμένα παρ' ἐμοῦ εἶναι ἀκυρεῖ.

Ἐν Λευκωσίᾳ
 τῇ 26/8 Φεβρουαρίου 1908.

Διατελῶ κ. λ. π.
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Πρόσκαλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἀτμοπλοῖας Ἑταιρείας Λεμεσοῦ εἰς τὴν ἑτήσιαν γενικὴν Συνέλευσιν συγκαταστήσασθαι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἑταιρείας τὴν 2/15 Μαρτίου 1908 ὥρα 1 μ. μ.

1. Λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου περὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς ἑταιρείας ἀπὸ τῆς 31/12/07.

2. Ἀνάγκαις ἐκθίσεως ἐλεγκτῶν, καθορισμὸς ἀμοιβῆς τῶν καὶ ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν, διὰ τὴν 1908.

3. Ἐγκρίσις ἱσολογισμοῦ ἑταιρείας.

4. Ἐκλογὴ 3 συμβούλων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν κ. κ. **Ι. Κυριακίδου**, **Στεφ. Λανίτου** καὶ **Χρ. Σώζου**, συμφώνως πρὸς τὸ 13 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ.

5. Σύσκεψις περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἑταιρείαν πρὸς ἀνέργειαν ξενοδοχείων ἐν Πλάτραις καὶ καθορισμὸς τοῦ ποσῶς τῆς συμμετοχῆς.

6. Τραπεζοκόσις τοῦ 23 ἁρθροῦ τοῦ Καταστατικοῦ ἔξῃς ἀντὶ «τὰ Διοικητ. Συμβουλίων... ὀρίζει ποῖον τὸ προσωπικὸν καὶ ποῖος ὁ μισθὸς ἐκάστου», «τὰ Διοικητ. Συμβουλίων... ὀρίζει ποῖον τὸ προσωπικὸν **συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ** καὶ ποῖος ὁ μισθὸς ἐκάστου».

7. Τραπεζοκόσις τοῦ 49 ἁρθροῦ τοῦ Καταστατικοῦ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἀκολούθου ἐδαφίου Ἀρτῆς εἰς τὸ Διοικητ. Συμβούλιον νὰ καθέλθῃ μέχρι ποσῶς π. μ. 8' ἀσφαλίζεται ἕκαστον ἀτόμιον ἐν πάσῃ ὁμῳ περιπτώσει ἢ ἀσφάλεια νὰ μὴ εἶναι ὀλιγωτέρα τοῦ 1/3 τῆς ἀξίας τοῦ ἀσφαλιστέου ἀτομικοῦ.

Πληρεξουσία. Οἱ ἐκ τῶν μετόχων ἀντιπροσωπευόμενοι διὰ πληρεξουσίων δέον νὰ προσάξωσι ταῦτα διὰ τῶν πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων τῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἑταιρείας ἢ ἀποστείλωσι ταῦτα πρὸς τὸν κ. **Νικ. Κλ. Λανίτη** τέσσαρς τοὺς ἑξῆς ἡμέρας πρὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διάκονος διὰ τὸν **Ι. Νατὸν Ἀγ. Ἀντωνίου** ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ βουλόμενοι ἀποστέλλωσαν πρὸς τοὺς κ. κ. **Γεώργ. Ἐλευθεριάδην**, **Χρυσόγον** καὶ **Γιάννην Γεωργιάδην** (Πατριτὴν) ἐμποροστὰ πτην.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνώσιν τοῦ κοινῶν ὅτι ἀπεσύρην τοῦ δικηγορικοῦ ὀργάνου τοῦ κ. **Γ. Σιγκαλλῆ**, τοῦ λοιποῦ δὲ ὡς ἐργάζομαι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου κ. **Γεωργίου Μιχαὴλ Κρηναίου** δικηγόρου.

Ἐν Λευκωσίᾳ 7.2.1908.

Ἀντώνιος Μιχαηλίδης

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁ κ. **Γεώργ. Μιχαηλίδης** **Κρηναῖος Διδάκτωρ τὰ Νομικὰ** καὶ παμψηφεί τοῦχὼν τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐν Ἑλλάδι παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐγκατέστη ἐν Λευκωσίᾳ καὶ συνέστησε γραφεῖον δικηγορικὸν παρὰ τὴν Πλατεῖαν Σεραῖου κατὰ τὴν γωνίαν οδοῦ Ἀσμάτης.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΤΙΟΥ

Τὸ ἐνταῦθα Τραπεζικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. **Χρυσ. Παρασκευᾶ** ἀσφαλίζει ὁμολογίας τοῦ Κρεδὶ Φονσιᾶ Ἐξουσίαν κατὰ τῆς ἐκκύσεως τοῦ ἀρτίου τῆς 1ης (ν. ἡ.) προσεχούσης Μαρτίου τῆς μὲν παλαιᾶς ἐκδόσεως πρὸς ἐν καὶ ἡμισυ σελλίνιον τῆς δὲ νέας πρὸς ἐν σελλίνιον.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐκκύσειν τοῦ ἀρτίου θὰ κληρωθῶσι 5,900 ἀριθμοί.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀλειρμηχανὴ ἐν καλλίστῃ καταστάσει 3 ἵππων δυνάμειος ἐργαζομένη μὲ κάρβουνον εἰτε μὲ ἄλλας καυσίμους ὕλας, μετὰ δὲ τῶν ἐξαρτημάτων τῆς, ἥτοι ζεύγους γαλλικῶν πετρῶν, πάγκου καὶ λοιπῶν ἐν γένει χρειῶν εἰς λίαν συμφέρουσαν τιμὴν παρέχεται πᾶσα εὐκολία περὶ τὴν πληρωμὴν πλείοτεραι πληροφορίες δίδονται παρὰ τοῦ κ. **Δ. Χρ. Σεβέρη** δικηγόρου.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΡΕΒΕΚΚΗΣ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

Διπλωματοῦχος κεκτημένη καὶ τὴν ἀδείαν τοῦ Βασιλικῶν Ἰατρικῶν Συνοδίου τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐναρξίν Τριπύτου οἰκίᾳ τῆς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

Ἐν τῷ ὀδοντιατρικῷ τῆς δεσποίνης **Σαββίδου** πωλεῖται Σωξόδοντον τὸ μένον φάρμακον ὁπερ καθήκει καὶ λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, προλαμβάνει τὴν σπῆν τῶν ὀδόντων, θεραπεύει τὰ πάσχοντα οὖλα, καὶ ἀφαιρεῖ τὴν κκοσμὴν τοῦ στόματος.

Ἐπίσης πωλοῦνται διάφορα ὀδοντοτρίματα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Διὰ τὴν Κρήτην.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. **Πισσὸν** ὁμιλῶν ἐν τῇ γαλλικῇ Γερουσίᾳ πρότερον εἰς θερμοκήριον περὶ τῆς Κρήτης δηλώσας τάδε:

«Εἰς τὴν Κρήτην ἐργαζόμεθα ἐκ συμφώνου ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ὁμογενείας καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁργανωτικοῦ ἔργου τοῦ ἀναληφθέντος ὑπὸ τῆς Κρητικῆς κυβερνήσεως».

«Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ παρέχεται τὴν ἡμετέραν συγκατάθεσιν εἰς πάσας τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας θεωροῦμεν καταλλήλους πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐξουσίας τοῦ ὑπάτου Ἀρμοστού τὴν μέχρι τοῦ ἐλαχίστου ὅρου ἐδότησιν τῶν ἀφορμῶν τῆς ἐνεργείας ἢ παρεμβάσεως τῶν ἐξῶν κυβερνήσεων, ἐξαιρουμένης τῆς Ἑλληνικῆς (Sauf le gouvernement Grec) καὶ προπαρασκευῆς τῆς πληροῦς ἐιρηνεύσεως τῶν πνευμάτων».

Ὁ πλ. θ. νόμος τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν καταρτισθέντα ἐπίσημον πίνακα τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων

τοῦ ἐλευτέρου Ἑλλήν. Βασιλείου ἀνέγονται οὗτοι εἰς 2,700,000 περίπου, ἐνῷ κατὰ τὴν πρὸ δεκαετίαν ἀπογραφὴν ἀνέγγοντο εἰς 2,433,000. Ἡ αὐξήσις αὕτη θεωρεῖται σημαντική.

Πολύτιμος συλλογὴ βυζαντινῶν νομισμάτων.

Δι' ἡγεμονικῆς γεννητοῦρας τῆς κομισσῆς Λουίζης Ριζακούρ τὸ ἐθνικὸν νομισματικὸν Μουσεῖον ἐπλουτίσθη διὰ σπανιότητος καὶ πολυτιμότητος συλλογῆς βυζαντινῶν νομισμάτων. Ἡ συλλογὴ αὕτη καταρτίσθη ὑπὸ ξένου διπλωμάτου, δι' ἑλλειψὶν δὲ πόρων ἢν προωριεμένη νὰ πωληθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ ἡ εὐγενὴς κόμισσα ἔδωκεν 6,000 δραχμ. ἡγοράσας αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου, ὅπου καὶ κατετέθη ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν: «Συλλογὴ Λουίζης Ριζακούρ».

Ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει νομίσματα χρυσὰ μὲν 192, ἀργυρὰ 74, καὶ χαλκὰ 261, ἀντιπροσωπεύοντα πάντας ἀπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἀλώσεως βασιλείας τῆς Κ) πόλεως καὶ τοὺς τῆς Θεσσαλονίκης, Νικαίης καὶ Τραπεζούντος.

Καταδίκη Ζευγώλην.

Τὸ κίκορυγιοδικεῖον Ἀθηνῶν κατέδίκασεν εἰς 10 ἔτων καὶ ἡμίσεως πρόσκαιρα δεσφὰ τὸν ἐπὶ παραχάραξιν τοῦ πρώτου κερδοσάντος ἀριθμοῦ κατὰ τὴν δευτέραν κλήρωσιν τοῦ λαχείου τοῦ στόλου διὰ τὸ ἔτος 1907 καταγραφθέντα Λυκοῦργον Ζευγώλην, ἀπώλλας δὲ τὸν συγκαταγραφθέντα υἱὸν τοῦ.

ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Τῇ 11 Ἰανουαρίου συνήλθον ἐν τοῖς Πατριρχείοις τὰ δύο διοικητικὰ Σώματα τῆς Μ. Ἑκκλησίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην προσκλήθει ὁ Καπουκεχαγιάς τῶν Πατριρχείων ἀνεκοίνωσεν ὅσα ἐλέγχθησαν πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ τῶν Ἀνακτόρων ἐπὶ εἰς ἐκκερμῶν ζητημάτων, μεθ' ὃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀ ἐκοίνωσεν δι' ἐπιστολῆς κατὰ τῇ Α. Υ. τῷ Μ. Βεζύρη ἑλαβε ρητὰς παρ' αὐτοῦ κατηγορηματικὰς διαβεβαιώσεις περὶ προσεχοῦς ἐπιλύσεως τῶν ἐκκερμῶν ζητημάτων καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε διατάχθη ὁ καίμασμός τῆς Βερρῆας ὡς ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν σεβ. μητροπολίτην Βερρῆας κ. Ἀπόστολον νὰ παρακάθηται εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ νὰ ἐξέρχεται εἰς περιοδεύειν ἀκωλύτως, πρὸς δὲ ὅτι θὰ ἀποφυλακισθῶσιν οἱ ἐν Μοναστηρίῳ ἐγκαθήμενοι δύο πρὸς ὄντες Γρεβων καὶ θὰ ἐπανέλθωσιν οἱ οἱ ἐξόριστοι Βερρῆαις.

Μετὰ συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων ἀπεφασίσθη νὰ διαβιβασθῇ ταχέριον πρὸς τὴν Πύλιν ἐκτότον ἀπαντὰ τὰ διαπραχθέντα τὸ π. ἔτος βουλευτικὰ κακοῦργήματα νὰ ζητῇ δὲ δι' αὐτοῦ τὸ Οἶκον. Πατριάρχου ὅπως ἐπιλυθῶσιν μὲν τὰ ἐκκερμῶν ζητήματα ἀπομακρυνθῇ δὲ ἐκ τοῦ Πέρην ἡ βουλγαρικὴ ἐξάρχη.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἡγγέλθη ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας βουλγαρικῆς κυβερνήσεως τῇ 17/30 Ἰανουαρίου ἐχούσης ὡς ἑξῆς.

Μ α λ ν ω φ, ἡγέτης τοῦ κόμματος τῶν δημοκρατικῶν. Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Δημοσ. Ἐργων. Π α π ρ ι κ ω φ, στρατηγός, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τ ο κ ω ρ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Σ α λ α μ π α σ ω φ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Μ ο υ σ χ α ν ω φ ἐπὶ τῆς Παιδείας. Κ ρ ε σ τ ε κ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Λ ι α τ ο ε φ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας. Ν ι κ ο λ ἄ ι ε φ στρατηγός, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Οὕτω τὸ νέον ὑπουργε

